MOZGALMAS VASÁRNAP

Képek az ünnepi hetek forgalmas napjáról

Már a szombat délutáni órákban egymás után érkeztek Szegedre autóbuszok Miskolcról, Pécsről, Sztálinvárosból, Szombathelyről, Sopronból, kecskemétről és Budapestről. S szombaton este mentesítő vonatok egész sora hozta a városnak azokat a vendégeit, akik másnap az Ember tragédiáját látták a játékok színpadán, akik másnap a »Horány« fedélzetéről gyönyörködtek a napsütésben és a folyó két partján húzódó városban, akik felszálltak a sétabuszokra és megtekintették a világhírű szegedi Füvészkert nevezetességeit —, akik végül eljutottak a Kőrösi vagy a Roosevelt téri halászcsárdába is.

„A legszebb vidéki város"

Mert manapság már Pesten is így éneklik a régi slágert: »Jöjjön Szegedébe... egy jó halászlére...«

S persze jöttek a külföldiek is. Autóbuszon a Német Demokratikus Köztársaságból, a Szovjetunióból és Lengyelországból. Az Idegenforgalmi Hivatalnak ismét volt éppen elég tennivalója, hiszen csak vasárnap 3000 vendég elszállásolásáról kellett gondoskodnia.

S hogy gondoskodott, méghozzá mindig megfelelően, azt a hivatal vendégkönyvének bejegyzései is bizonyítják. Legutóbb Richard G. Olivier új-zeelandi földrajztudós írta a következőket: *»Szeged a legszebb a magyar vidéki városok között. Nagyon jól éreztük itt magunkat, s az Idegenforgalmi Hivatal által rendelkezésünkre bocsájtott idegenvezető gondos és figyelmes segítségével megismerhettük a város minden érdekességét és nevezetességét.«*

Az ünnepi hetek elmúlt 22 napja alatt összesen 15 ezer vendéggel foglalkoztak a hivatal dolgozói. S a 15 ezer vendég közül egy sincs, aki elégedetlen bejegyzéssel távozott volna a városból.

Két felvonás között...

Az előadások szünetében nagy a népszerűsége a Szegedi Szálloda és Vendéglátó Vállalat Beloiannisz téri büféinek. Ki szomjas, ki az ínycsiklandozó illatot árasztó sültkolbászt akarja megkóstolni, ki pedig az előadás hevületét kívánja lehűteni egy kis fagylalttal vagy parfait-val.

S ha valaki egyszer a büfék vonzásába kerül, nem tudja megállni, hogy ne kóstoljon bele ebbe-abba.

Igy volt ez a vasárnapi premieren is. A nézőtéren ülő több mint 7000 néző összesen 46 ezer forintját hagyta a büfék pénztárában. S ez a 46 ezer forintos forgalom jellemzi minden szónál ékesebben ezeknek a jól felszerelt, minden szemszájnak kedves finomsággal ellátott kis pavilonoknak a népszerűségét...

Halló! Itt a Virág cukrárda...

De talán egyetlen szegedi vendéglátó üzem se tett szert olyan közkedveltségre a városba érkező vendégek körében, mint éppen a Klauzál téri Virág cukrászda, s különösen annak is a térre telepített, zödelő pálmákkal körülvett terrasza. S nemcsak a játékok vendégei, hanem az előadások szereplői, fővárosi vendégművészek is rendszeresen felkeresik a cukrászdát. Odáig ment már ez, hogy ha egy művészt keresnek Budapestről a koradélutáni órákban, akkor egyenesen a Virág cukrászdát hívják, s a telefonhívás legtöbb esetben el is éri a célját.

A cukrászda egyenletesen növekvő forgalma ezen a vasárnapon érte el a tetőpontot. Bár a kiszolgáló személyzetet 11 fővel, köztük 9 egyetemista lánnyal és fiúval megerősítették, így sem tudták várakozás nélkül biztosítani a vendégek ellátását. Nem volt annyi helyük. A cukrászda vezetőjének közlése szerint vasárnap 30 ezer forint értékben, többek között 3 ezer szimplát és 5 mázsa fagylajtot fogvasztottak el a cukrászdában.

Ez — tekintve, hogy vasárnap nem is volt kánikulai hőség — ismét a premier »lázának« tulajdonítható.

Hajrá SZEAC!...

Zúgott a biztatás vasárnap délután a SZEAC-stadionban több mint 15 ezer szurkoló torkából. S az 5:0-ás vereség után kellett is ez a bíztatás az egyetemi csapatnak. A lelkes szurkolásnak meg is lett az eredménye.

De mi egy másik eredményről akarunk írni, ami inkább csak kísérőjelensége volt a 15 ezer néző szurkolásának. Arról, hogy a győzelemmel felérő döntetlen és az izgalmas mérkőzés sok dolgot adott a stadion vendéglátó dolgozóinak is. A mérkőzés időtartama alatt ugyanis kereken 7500 üveg sör és 2500 üveg üdítő ital fogyott el a lelátókon ülők között nagy mennyiségű sütemény kís tében.

Alkotmányunk méltatása, tanácstagok köszöntése Petőfitelepen

Néhány nap múlva köszöntjük alkotmányunk évfordulóját. A jelentős dátum alkalmából és annak tiszteletére Szegeden a petőfitelepi I-es körzeti népfrontbizottság most meghitt hangulatú összejövetelt tartott, amelyen részt vettek a telep tanácstagjai, valamint a telep lakóinak képviselői. *Nagy* István, a Hazafias Népfront városi bizottságának titkára méltatta az alkotmány jelentőségét, majd a telep hat tanácstagját, *Asch* Károly, a népfront körzeti bizottságának tagja köszöntötte ez alkalomból. Külön szeretettel emlékeztek meg *Dunai* Józsefről és *Túri* Mihályról, akik már mindketten 10 esztendeje tanácstagok Petőfitelepről, s képviselik a dolgozók érdekeit.

A meghitt hangulatú összejövetelen — amelyet a művelődési otthonban tartottak — a kiszisták adtak jól sikerült műsort. A megjelentek sokáig maradtak együtt és vidáman, jól szórakoztak.

Újabb földrengés Chilében

Újabb földrengés rázta meg Chilében a sokat szenvedett Valdivia városát szombaton. Könnyebb földrengést észleltek Agadirban is, a márciusi katasztrófa színhelyén. Áldozatokról egyik földrengéssel kapcsolatban sem érkezett jelentés.

Levelek Csehszlovákiából

III. A jövő útján Prágában

Kedves Barátom,

ez a levelem ismét a »száztornyú aranyvárosból«, Prágából indul hozzátok — még hozzá a bánat és az öröm kettős jegyében. A bánat oka: rájöttem, hogy öreg vagyok. Az örömet pedig az okozta, hogy kissé ismét a jövőben jártam — s felfedeztem, hogy a mi táborunk népeivel együtt én is fiatal vagyok, tele erővel és csodálatos élmények várnak reám.

Tudod, van *Prágában* egy park, *a kultúra és pihenés parkjának* hívják és *Julius Fucik nevét viseli*, akiről aligha kell bővebben írnom. Ebben a parkban van egy rózsakert... csodálatos színek, lágyan csobogó szökőkutak, kis beugrókban elrejtett padok, a virágok közül láthatalan hangszórók szolgáltatják a zenét, de közben egy-egy verset is belesuttognak a némán üldögélő párok fülébe — csodálatos hangulata van ennek a helynek; s én fényes nappal, és ráadásul egyedül jártam itt. Megérted, hogy öregnek éreztem magamat?

Fényes nappal baktattam hát a padok mellett, a hangszórók most versek helyett a szórakozási lehetőségekről tájékoztattak: *a polyekrán műsora... a sztereofonikus Zenei Színház műsora... a »morozsenoje«, a Szovjetunióból szállított orosz fagylalt elfogyott...*

Nem is nagyon figyelek a lehetőségekre — van itt valami, amiről azt mondták a barátaim, hogy ha csak egy napot lennék Prágában, akkor is nézzem meg: a *»Csehszlovákia 1960«* kiállítást. Oda igyekszem hát, mert ilyenkor, délelőtt, állítólag kevesebben vannak.

Nnnnna... ha ez a »kevesebben«, akkor nem tudom, mi lehet itt estefelé. A főkapun úgy sodornak be, hogy körülnézni sem érek rá — benn azonban már megcsendesül a vad emberfolyam. Nem is zavar a tömeg — háromemeletes ház magasságába nyúlik egy furcsa és fantasztikus kompozíció: a harmadik ötéves terv acélból, műanyagból és — fényből épített sémája. A tervezők az ötágú csillag alapformájából indultak ki, neonfények és zene hangjai körítik az ország fejlesztésének adatait. A csillag csúcsaiból fénysugarak hullanak a falakra, képpel és szóval ismertetik a jövőt, akárcsak a tetősó falon elhelyezett villanyújság, amelyen a kiállítási tájékoztató mellett állandóan váltja egymást a tudományos, művészeti és sportrovat.

Abbahagyom a túlzott részletezést, kikapcsolom azt a szükségszerű lelkesedést, amellyel mindnyájunkat eltölt ez a kiállítás — igyekszem józanul és értelmesen beszámolni.

A legnagyobb terem *a műszaki haladásnak* jutott — mégis nyilvánvaló, hogy csak kávéskanállal adagolhatja ezernyi érdekességét a gép- és vegyipar. Nehéz elhinni erről a hatalmas vas-szekrényről — elektronikus számológép — hogy az emberi agy képességeit messze meghaladó teljesítményekre képes; talán műszaki adatokat kellene most közölnöm róla, hogy legalább egy hírt írhassatok belőle a lapban, de értsd meg, gépek között járok, *rakéta-szövőgépet* és *hegesztőautomatát* látok, bonyolult formájú üvegvázáról tökéletes fémmásolatot készítő *automata kopireszterga* előtt álldogálok, szóval gépek, a józan technika és gondos tervezés eredményei — és mégis álmodozom. Álmodozom, de ezek *reális álmok*, a jövő, gyerekeink és unokáink élete jelenik meg előttem. És egyre több hasonló gondolat jár a fejemben az *ipari televízió* ezernyi lehetőségét, *a hatalmas vizierőmű-modellt*, s a gombnyomásra működő, kérdésekre válaszoló *informátor-automatát* csodálva. Látni kell ezt, megírni nem lehet!

Egy bizonyítékom azért van, hogy nem én vagyok az egyetlen, akit álmodozásra ingerel mindez, még az olyan adatok is, hogy Csehszlovákia pl. 70 országba szállít teljes ipari üzemeket. A bizonyíték: sok itt a gyerek! Sok a gyerek, s ők, az új nemzedék, ugyanilyen álmodozók: játszanak a jövő reális képeivel. S ha ők itt vannak, akkor nem én vagyok elfogult: ez a kiállítás nem lehet unalmas senki fia számára. A legszívesebben persze a hatalmas modell előtt álldogálnak a... hadd mondjam pestiesen, mert ez illik rájuk a legjobban: a srácok. A teremnyi modell egy egész vidéket ábrázol, folyóval, erőművekkel, gyárakkal, városokkal és falvakkal, és cikázó fények mutatják rajta *az ország villamosítását*.

Aztán sajnos olyan terem következik, amely ismét a rózsakerti kellemetlen gondolatokat ébreszti fel. Félreértés ne essék, igazán szépek a tetőről függő, kis ernyőkről lebegő, színes szalagok, a selyemmel, szövettel, gyapjúval fedett oszlopok, a falakat díszítő égőszínű szőnyegek, a csillogóvillogó ékszerek, bizsuk... Csakhát a középen emelkedő habfehér pódiumon divatbemutató folyik, szebbnél szebb lányok vonulnak fel nemcsak délutáni és estélyi ruhákban, hanem a legújabb fürdőruha-modellekben is... Körőskörül pedig csupa szép asszony nézi — egy pillanatra hajlandó lennék arra gondolni, hogy propaganda célokból válogatták őket ilyen gondosan össze... de inkább abbahagyom a témát, nem akarok panaszkodni...

(A befejező rész holnap következik.)

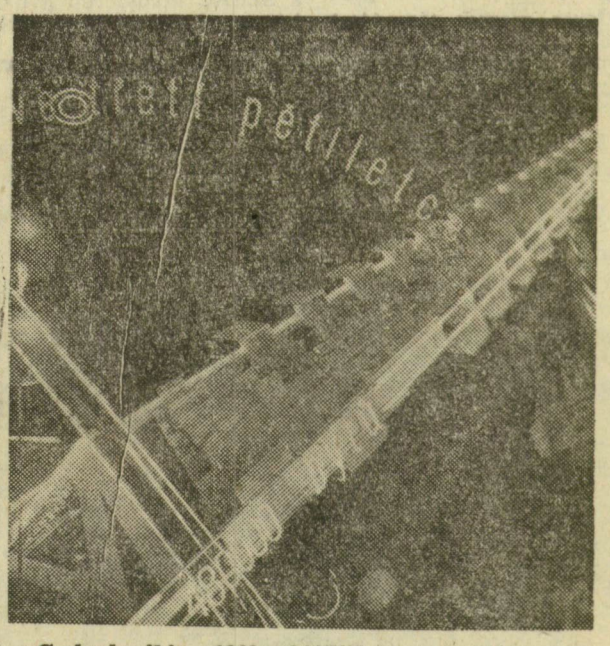

A »Csehszlovákia, 1960« kiállításon az ötéves tervet jelképező hatalmas csillag egyik csúcsa: a lakásépítkezés. Neon felirata: 480 000 lakás.

Új technológia, milliós megtakarítás

A textiliparban egyedülálló, új technológiai módszer van kialakulóban két szegedi nagyüzem, az Ujszegedi Kender- Lenszövő Vállalat és a Szegedi Kenderfonógyár vezető műszaki dolgozóinak eredményes kísérletei, együttműködése nyomán. Az elgondolás lényege: a viszonylag költséges vizesfonal helyett az olcsóbb szárazfonalból szövődei láncfonalat készíteni.

A megoldással az úszegedi üzemből *Kurali* Antal főtechnológus és *Bakó* László vegyészmérnök, a szegedi gyárból *Tömörkény* László főmérnök, *Bérczi* István főtechnológus és *Juszt* József, a fonóosztály vezetője foglalkoznak biztató kezdeti sikerrel.

Az új módszer egyik fontos összetevője ugyanis olyan vegyszer alkalmazása, amellyel a száraz fonal kiálló »szálkáit«, bolyhosságát lesimítják. Igy válik alkalmassá arra, hogy a szövőgépen a szövet hosszanti szálát képező láncfonalként is használhassák. Itt ugyanis nagyon fontos a fonal simasága, egyenletessége, mert különben a szövés közben szorosan egymás mellett, párhuzamosan mozgó láncfonalak egymásba akadnának. Ezért alkalmas elsősorban a vizes fonal erre a célra. Száraz fonalat csak úgynevezett irezéssel lehetett erre többé-kevésbé alkalmassá tenni, ez pedig a szövőüzemnek külön műveletet, hosszadalmas, költséges munkatöbbletet jelentett.

A mindig új, jobb módszereket kutató műszakiak most olyan megoldást találtak, amelyet a gordiusi csomó kettévágásához lehetne hasonlítani: az irezést, illetve ehhez hasonló új eljárást a jövőben nem a szövőüzem végzi, hanem a fonoda, mégpedig nem külön művelettel, hanem a fonással egyszerre, akkor, amikor a fonal lejön a szárazfonógép nyújtóművéről. A vegyszert — amelyhez a legmegfelelőbb anyagokkal még kísérleteznek — beleöntik a fonógépen lévő vályúba. Ebben forog a henger, amely érintkezik a vegyszerrel és a fonallal is, s így egyben rávíszi a fonalra a vegyi anyagot.

A kísérletek ebben a negyedévben már nagyüzemi méretekben folynak, a negyedév végéig 40 000 méter szövetet gyártanak az új eljárással készülő fonalból.

D. B.

Jól felkészült a kereskedelem az új iskolaévre

Lesz elegendő iskolaköpeny, úttörő- és matrózruha

Eddig még minden esztendőben gondot okozott a kereskedelemnek és a szülőknek is az iskolaév kezdete. A ruházati gyárak nem tudtak lépést tartani az igényekkel és így szeptember elején a legkeresettebb gyermek iskolaruhák már kifogytak az üzletekből. A korábbi tapasztalatok figyelembevételével idén a gyárak korábban,

az év első és második negyedévében megkezdték az iskolai szezoncikkek gyártását.

Így szeptemberben a kereskedelem megfelelő készlettel rendelkezik.

Az iskolai szezoncikkeket máris szállítják az üzletekbe, de amelyik üzletbe még nem érkezett meg, ott is hamarosan lesz majd a tavalyinál sokkal nagyobb számban gyermek gyapjú kötöttáru, kamaszöltöny, úttörőnadrág, pantalló, lányka matrózruha, rakott alj, pamutblúz, gyermeking, úttörőnyakkendő és sapka. Eddig még minden esztendőben kevés volt Csongrád megyében és Szegeden is a lányka matrózruha. Most a Délmagyarországi Textil- és Felsőruházati Nagykereskedelmi Vállalat úgy intézkedett, hogy idén

egész évben lesz elegendő leány és fiú matrózruha minden méretben.

Az iskolai egyenruhaként használt sötétkék rakott szoknya és fehér blúz sem lesz hiánycikk a szegedi üzletekben. Hogy csak egy számot említsünk a sok közül, szeptemberig összesen három és fél ezer darab rakott szoknya érkezik a Csongrád megyei konfekcióüzletekbe.

Tavaly már szeptember közepén hiánycikk volt az iskolaköpeny. Mivel a megyében és Szegeden is a legtöbb iskolában kötelező az iskolaköpeny viselése, a Nagykereskedelmi Vállalat idén többet szerzett be ebből a cikkből — több mint hétezer darabot. A kereskedelem arra kérte továbbá az ipart, hogy

egész évben gyártson iskolaköpenyt.

A politechnikai oktatás bevezetése szükségessé tette, hogy a fiúk részére is árusítsanak munkaköpenyeket. Ezért a kereskedelem idén — bár még kisebb mennyiségben — forgalomba hoz tartós kék és keki színű, kisméretű munkaköpenyeket.

Összel

javul a gyermekcipő-ellátás is.

A tavalyinál háromszor többet, csaknem 180 ezer pár bőrtalpú cipőt raktároznak az ország cipőboltjaiban. Jut belőle, ha még nem is teljesen elegendő, de már szép számmal a Csongrád megyei és a szegedi cipőüzletekbe is. Több lesz ebben az évben bőrtalpú korcsolyacipőből, dupla bőrtalpú fiúcipőből és lakkcipőből is. Lakkcipőben különösen a 31-től 34-es számig volt hiány. Az iskolaév megindulására az idén már lesz elegendő tornacipő is. A hazai gyártmányú tornacipőkön kívül 300 ezer pár tornacipőt importálunk Kínából és Csehszlovákiából. Így az előzetes jelzések szerint Szegeden sem kell már hetekig szaladgálni megfelelő tornacipő után.

Mi lesz a több éve beszakadt Tisza-parttal?

Több éve, hogy a klinikák előtti részen beszakadt a Tisza-part. Próbálkoztak, kísérletezgettek a Vízügyi Igazgatóság dolgozói évről évre feltölteni a beszakadt részt, de hiába, mert múlt év augusztusában ismét mintegy 2 méternyire beszakadt a part. A forgalmat elterelték a veszélyeztetett partvonalról, de azóta nem történt újabb intézkedés. Ezért felkerestük a Vízügyi Igazgatóság szakembereit, hogy mondják el, mi lesz a sorsa a beszakad Tisza-partnak?

— A Vízügyi Igazgatóság, miután az előzetes intézkedések nem használtak — kaptuk a választ Hegyesi Ferenc műszaki osztályvezető-helyettestől — ebben az évben már csak úgynevezett »elsősegélynyújtást« végzett és végez egyelőre. Ez a munka abból áll, hogy amint a vízállás alacsonyabb lesz, úgynevezett szívárgó rendszerrel a vízszintet lesűlyesztik úgy, hogy a talajvízzel egyenlő szinten legyen. Igy legalább a talajvíz nem nyomja beljebb a partfalat. Ez azonban csak ideiglenes intézkedés, a gyökeres megoldásra valószínűleg a jövő évben kerül sor, mert a tanács egy pesti mélyépítő szaktervező vállalatot kért fel, tervezze át a Tisza-part falát. Valószínűleg itt is olyan megoldást alkalmaznak, mint a halászrakodónál, a híd közelében.